VASILE PINCIU povestește: Cu Liane, Don și Dux pe parcursurile de obstacole...

Ne reîntîlnim, după aproape un an, în aceeași cameră primitoare, un mic muzeu al trofeelor — cupe, statuete, fanioane... — mărturisind o prestigioasă carieră sportivă, începută acum douăzeci de ani și aflată încă departe de nostalgicul moment al căderii de cortină. Totul, în acest cel mai intim și drag refugiu al călărețului Vasile Pinciu este neschimbat. Doar permanența „borvizului" în dreptul gazdei îl surprinde puțin pe reporter...

Membru al clubului Würselen — Aachen, antrenor și sportiv — participînd sub culorile României — la Brachelen, Vasile Pinciu încearcă să ne demonstreze, și o face cu ușurință, că la 39 de ani a rămas în plutonul fruntaș al echitației europene, și că performanța le este accesibilă multor altor călăreți români, numindu-i, în primul rînd, pe Recer Oscar și Constantin Vlad.

Obișnuința interviurilor se simte de îndată...

— *Să scăpăm, întîi, de cifre, nu? Sezonul '70 mi-a adus multe satisfacții. Am concurat în R.F. a Germaniei și Luxemburg, cîștigînd 15 locuri I în diferite competiții internaționale, unele cu adversari extrem de puternici — din Elveția, Franța, S.U.A., Bolivia, Belgia, Olanda, Danemarca etc. De fiecare dată, pe marile baze hipice, întotdeauna pline de zeci de mii de spectatori, s-a cîntat imnul țării noastre și aceasta a însemnat pentru mine suprema recompensă a unei munci, să știți, de loc ușoară.*

Ne reamintim „grelele" de pe terenul din calea Plevnei, vorbim despre Bîrsan, calul pentru care Vasile Pinciu era, nu de mult, dispus la orice renunțări, la orice sacrificii. Dar, a trecut vremea...

Acum, mîngîierile omului care iubește calul din fragedă copilărie, le primesc Don, Liane, Dux, Bunias, Anet.

— *Cu Liane am cîștigat zece probe* povestește Vasile Pinciu. *La început, Don era cel mai bun, un „Haunoveran" de 8 ani, excelent, „mare" (1,75 m), cum spunem noi. Cu el am debutat victorios la Stolberg dar de el mă leagă și mai neplăcuta amintire a sezonului. Eram înscris la C.H.I.O. de la Aachen pe o listă pe care figurau, printre alții, vedete de renume: frații D'Inzeo, Mancinelli, Pesoa. Aveam șanse. Cu o zi înainte, însă, un banal accident al lui Don m-a trimis în tribună. Mi-am mușcat buzele de ciudă.*

— Ce faci, cînd nu ești, în probă, pe parcursurile de obstacole?

— *Muncesc. De nu știu cîte ori mai mult ca altă dată. Am 26 de cai în antrenament și asta cere un lucru zilnic de aproape zece ore. Pregătesc și o tînără speranță a echitației din R.F. a Germaniei. Se numește Margit Greife, are 12 ani și a cîștigat anul trecut 5 locuri I în concursuri de seniori (!) și, de asemenea, o probă importantă în cadrul campionatelor internaționale de juniori ale Luxemburgului.*

Ajungem, din nou, la Würselen. Ascult o impresionantă cronică a probei de categorie mijlocie. Presupunem că, așa cum se întîmpla deseori pe baza hipică bucureșteană, Pinciu avea să obțină victoria în acel moment final, cînd prezumtivul învingător începuse să primească felicitări... Acesta ar putea fi un „fapt divers". Dar nu și informația că la startul probei s-au aliniat 170 de călăreți!

Credeam că, pentru destindere, ar fi potrivită întrebarea prin care-l rugam pe Vasile Pinciu să ne spună ce face atunci cînd, la Brachelen sau Würselen, nu se ocupă de călărie. Am greșit.

— *Mă gîndesc mult, încerc să studiez, să aștern pe hîrtie lucruri, poate, de folos pentru echitația noastră. Nu-mi îngădui sfaturile, dar — oricum — e vorba de o experiență care merită atenție. Mi se pare că ar trebui reluată în discuție și soluționată problema centralizării celor cîțiva cai de autentică valoare de care dispune în prezent sportul nostru. Neîndoielnic, calitățile cailor determină în mare măsură nivelul performanțelor, dar capitolul pregătire își păstrează importanța lui. Aș vrea — în această ordine de idei — să amintesc că la concursurile la care am participat, am întîlnit deseori, în probe de categoria mijlocie, semigrea și chiar grea, cai de 4 ani, avînd doar un an, sau chiar mai puțin, de pregătire. Și mai este ceva, care spune mult după părerea mea: în fiecare sîmbătă și duminică sînt programate concursuri.*

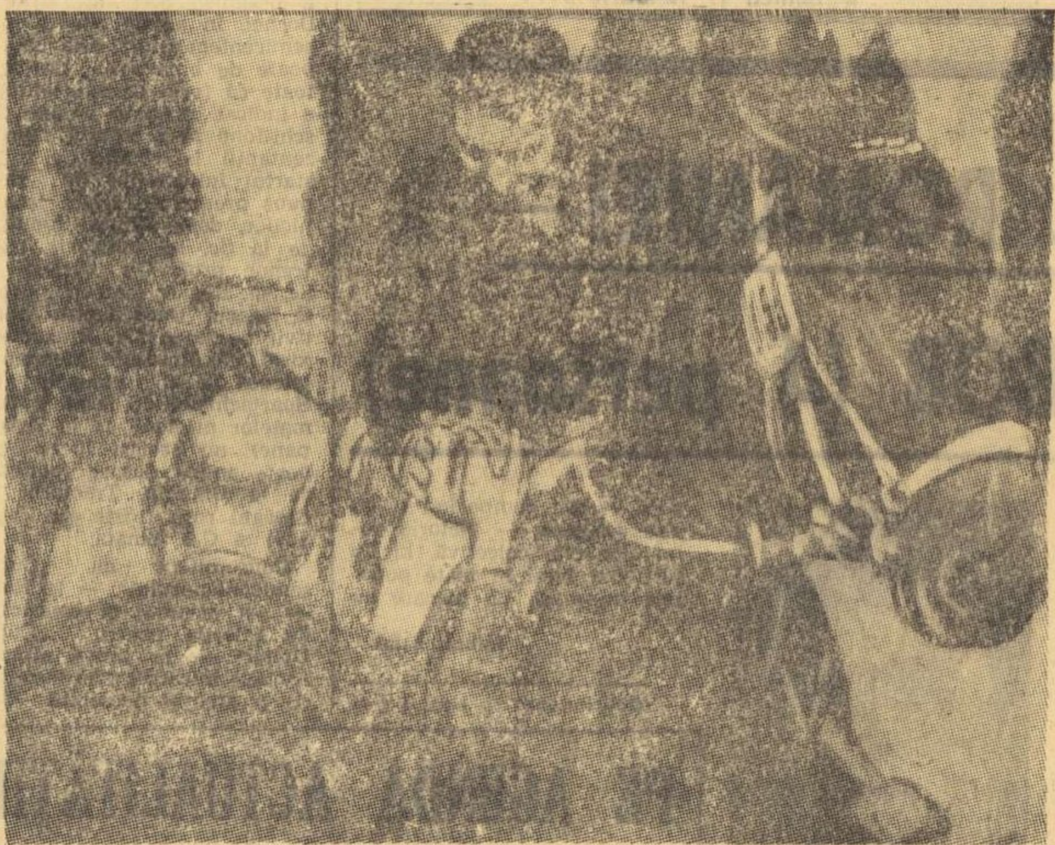
Încă o cafea, și încă un „borviz" — pentru a afla cum într-o zi, la Warendorf, au renăscut ambițiile olimpice ale călărețului de 39 de ani.

— *Am vizitat baza olimpică unde se pregătesc, pentru marile competiții internaționale, dar și pentru J.O. de la München, Schokemüller, Winkler... M-am gîndit atunci la Recer, la Vlad, la alți călăreți români. M-am gîndit, sincer vorbind, și la mine, la o echipă. Poate că vom mai discuta o dată pe această temă. În orice caz, în ceea ce mă privește nu cred că „povara" celor 39 de ani obligă la resemnare. Călăria de performanță are legi diferite de alte sporturi.*

Inutil, după aceste cuvinte, finalul: „proiecte '71" la care ne gîndisem pentru a încheia interviul cu sportivul în casa căruia vitrina trofeelor reclamă în fiecare an extindere de spațiu.

d. g.

„Preis der Volkszeitung" für Liane XV

● 15 LOCURI I ÎNTR-UN SINGUR SEZON! ● CELE MAI PLĂCUTE — ȘI NEPLĂCUTE — AMINTIRI ● 170 DE ADVERSARI LA WÜRSELEN ● UN BANAL ACCIDENT AMÎNĂ DISPUTA CU PIERRO ȘI RAYMONDO D' INZEO, CU MANCINELLI ȘI PESOA ● 39 DE ANI NU ÎNSEAMNĂ VÎRSTA RENUNȚĂRILOR ● LA WARENDORF S-AU NĂSCUT AMBIȚIILE OLIMPICE...

VIAȚA SPORTIVĂ ȘI GLORIA EI

de Igor TER-OVANESIAN

Imaginați-vă pe un ecran un jocheu sub calul prăbușit în urma unei sărituri nereușite. Fața concentrată a unui săritor cu prăjina. O busculadă la o poartă de hochei. Un boxer knockautat pe dușumeaua ringului... În fiecare din aceste imagini, vedem o uriașă emanație de viață, de forță fizică și sufletească. De dragul cui oamenii aceștia fac asemenea lucruri? De dragul cui ei se lipsesc de bunăvoie de multe plăceri ale vieții? Ce-i animă? Cum le e răsplătit sacrificiul?

Da, marele sport îl cere pe om în întregime, fără rezerve. El cere autodăruire de la toți, de la absolut toți.

Dispare zîmbetul de pe figura feței care a sărit în apă, brațele se îngreunează, răsuflarea îi e tot mai întretăiată, dar ea înoată, înoată, înoată... În numele cui? În numele victoriei. În numele Victoriei! Aici se ascunde marele paradox al sportului: consumînd o uriașă energie, luptînd pînă la ultima picătură de forță, te simți în acele clipe în culmea fericirii. Ești fericit că ai putut învinge.

Sportul este mare, pentru că el dă omului bucuria zborului, îi permite să se verifice pe el însuși, să se controleze în luptă, să-și arate cît de puternic este. Nu voi uita niciodată cursa lui Hubert Piarnakivi în meciul de atletism U.R.S.S.—S.U.A. de la Philadelphia. Temperatura, 30°C la umbră, umiditatea, 88 la sută. Iar Hubert al nostru alerga proba de 10 000 m și știa că echipele sînt la egalitate, „umăr la umăr". Cînd îmi amintesc această cursă, sufocantă și pentru noi cei din tribune, simt cum mi se accelerează bătăile inimii, la fel ca atunci. Fondistul știa că punctele sale sînt hotărîtoare, că sînt neprețuite pentru echipa noastră. El a dorit să învingă, să-și depășească adversarii.

L-am văzut pe Hubert ridicînd picioarele nefiresc de sus, parcă nu mai alerga ci sărea în mod straniu, apropiindu-se de finiș și în timpul ăsta îmi răsunau în urechi cuvintele sale: „Eu cred că dacă alergi, fiecare cursă trebuie s-o alergi pînă la capăt. Orice cursă trebuie alergată pînă la capăt. De fiecare dată, pînă la capăt!"

Iată ce este sportul!

Cursa lui Piarnakivi de atunci, printr-o analogie cu arta, se poate spune că a fost o tragedie. Dar o tragedie optimistă. A fost un adevărat imn închinat bărbăției și forței sufletului omenesc.

Sportul și lumea interioară a omului, sportul și societatea, sportul și viața, iată doar cîteva din nebănuitele legături care pot exista.

Ceea ce mi se pare deosebit de trist mie, atlet trecut de vîrsta de treizeci și trei de ani, este apropiata abandonare a sportului. Ai să devii antrenor — mă sfătuiesc plini de convingere foarte mulți. Dar voi reuși oare? Antrenorul e un bun pedagog, un educator. Iar eu, aproape douăzeci de ani în sport, m-am ocupat doar de mine însumi; iată cum poate deveni omul egocentrist. Dar mai departe ce urmează?

Răsfățatul centru atacant părăsește gazonul stadionului. Cum va trăi? Cum va găsi un alt echivalent sportului? Omul acesta s-a obișnuit cu gloria, cu prețuirea nemărginită a tribunelor. Și cît de greu poate el renunța la această aureolă de sportiv mare! Îmi amintesc emoționantele cuvinte ale lui Khecs Verkerk, jocheu de renume: „Eu îi socotesc mari pe acei sportivi care au înțeles că gloria este o fericire fragilă și efemeră. Și poate că nici nu e fericire. Gloria te încălzește, dar căldura ei e trecătoare... Gloria vine și trece. Va veni ziua cînd fiecare din noi va spune: — Adio! Fii fericită cu un alt campion. Am fost alesul tău Dar eu am știut întotdeauna că tu ești nestatornică".

Traducere de **Anatol GHERMANSCHI**

RĂSPUNDE Ion Poștașu

I. GHINESCU, COMUNA BOTENI. Vă publicăm catrenul adresat **„unui fotbalist oarecare"**.

Geaba tragi mereu pe sus,
Înspre spațiul sideral
Toți astronauții — au spus
Că în Lună nu-i... fotbal!

Păcat că n-ați așteptat reînceperea campionatului. Ați fi avut, de partea dv. și o sută de exemple concrete!

NICOLAE MORAR, COMUNA ERIUSINCRAI. Aveți multe de făcut, înainte de a vă gîndi să ajungeți într-o echipă divizionară de fotbal. După ce am văzut că scrieți „fodbal" și „vîrstră", vă asigur că este „răspunsul cel mai competent"!

LIVIU SANDU, TIMIȘOARA. **„Vă rog să-mi răspundeți la următoarea întrebare: de unde și cînd a fost transferat jucătorul de handbal PETRE GAȚU, la Steaua?"** Petre Gațu a trecut la... Steaua? Habar n-aveam. Sînteți sigur că i-au dat dezlegare cei de la... revista „Fotbal"? Dacă, însă, vă referiți la fiul lui, Cristian Gațu, vă pot informa că înainte de a veni la Steaua (în urmă cu 2—3 ani) a jucat la Universitatea București.

MIHAI DINU, FOCȘANI. Victoria este de partea dv.: Dan Coe „merge" pe 30. Îi va împlini spre sfîrșitul anului, mai precis, la 8 septembrie. A jucat de 27 de ori în echipa națională.

RADU A. IONEL, OSTROV. 1) Cred că da! 2) Nu pot fi stabilite ierarhii între doi fotbaliști care au evoluat la mari distanțe de timp, unii de alții. În general, de altfel, asemenea „clasamente" sînt discutabile. Și-apoi, cum aș putea emite o judecată, din moment ce nu l-am văzut jucînd nici pe Leonidas, nici pe Pele (dacă fac abstracție de televizor, pentru acesta din urmă)?

IOAN GORNIC, PÎNCOTA. Faulturile urîțesc jocul de fotbal. Este, totuși, o mare diferență între a faulta un adversar, atunci cînd nu-l poți învinge prin mijloace regulamentare, și a-l lovi intenționat, fără măcar să fi avut balonul, așa cum a făcut-o Dumitru, în meciul cu Farul. Nu vă sfătuiesc să vă faceți avocat. Ați pierde toate procesele!

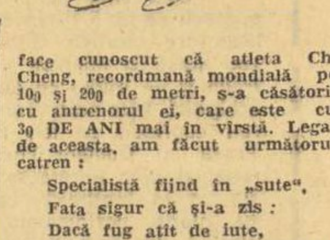
ARISTIDE MIRCEA, BUCUREȘTI. Reușită, imaginea dv. umoristică intitulată „Maraton":

Neputincios / În fața celui / Care / Plin de vigoare / Îl depășea / Pierdea teren / Și se plasa / Treptat / La mare / Depărtare / De pluton. / Abandonă! Și se-ndreptă / Spre casă / Sosind la timp / La... masă.

S. LUPU, TIMIȘOARA. **„La jocul de rugby, în cazul cînd balonul din acțiune, este trimis cu piciorul între cele două bare de sub bara transversală a porții, ce se întîmplă?"**. Dacă mingea este culeasă și „culcată" de un jucător al echipei în apărare, nu se întîmplă nimic, jocul reluîndu-se printr-o lovitură de la 22 metri. Dacă, însă, un jucător al echipei în atac este mai iute de picior și de mînă, și „culcă" el balonul, este ÎNCERCARE în toată regula.

NELU QUINTUS, PLOIEȘTI. **„În ziarul „Sportul" din 14 ianuarie", la rubrica „Caleidoscop", a apărut informația prin care se face cunoscut că atleta Chi Cheng, recordmană mondială pe 100 și 200 de metri, s-a căsătorit cu antrenorul ei, care este cu 30 DE ANI mai în vîrstă. Legat de aceasta, am făcut următorul catren:**

Specialistă fiind în „sute",
Fata sigur că și-a zis:
Dacă fug atît de iute,
Îl „ajung", în mod precis!"

GHEORGHE TRUȚĂ, BUCUREȘTI. Wolfgang Overath, se pare, cel mai popular fotbalist vest-german la ora actuală, este legitimat la F. C. Köln. Nu este necesară o adresă mai amănunțită, pentru a-i scrie. Îi jigniți pe poștașii din Köln, cu siguranță admiratori ai fotbalului și ai lui Overath.

Ilustrații: N. CLAUDIU

LA RESTAURANTUL PESCARUL

Ospătarul: — *Sînteți suporterii Rapidului? Perfect! Vă dau o masă lîngă... clopot!*

Desen de Al. CLENCIU

PUNCTE PE i

● Unii confundă noțiunile: joacă cu nervi, în loc să joace cu nerv.

● Cartonașele galbene și chiar roșii sînt destinate jucătorilor care fac greșeli întîmplător. Pentru cei nărăviți, ar trebui să se introducă altele: negre...

● Jucătorul care crede că „marcajul" înseamnă „obstrucție", face o regretabilă eroare... semantică și de fair-play.

Vă facem cunoștință cu slalomul nautic

Inspirat din slalomul practicat pe pîrtiile înzăpezite, slalomul nautic primește actul de naștere în anul 1934, în Austria și Elveția. Frumusețea, spectaculozitatea și răspîndirea din ce în ce mai mare a slalomului nautic, au determinat pe cei ce decid destinele sportului, în lumina lui olimpică, să-l introducă pentru prima dată în istoria Jocurilor Olimpice, în programul Olimpiadei din 1972.

Din păcate, se pare că sportivii români nu vor putea participa la această inaugurare, deși din anul 1969, cînd s-a aflat „vestea", s-au luat unele măsuri, s-au organizat chiar concursuri, dar cumva, undeva lucrurile s-au împotmolit.

La Jocurile Olimpice slalomul nautic va pune în dispută nu mai puțin de 8 titluri, pentru care, la această primă ediție, se vor întrece sportivi din cel puțin 25 de țări, printre care, R.D.G., R.F. a Germaniei, Franța și Cehoslovacia.

La ultima ediție a campionatelor mondiale 1969 (Bourg St. Maurice — Franța) au participat pentru prima dată sportivi din S.U.A. și Japonia, iar în 1971, la cel de-al XII-lea campionat mondial, care se va desfășura la Merano (Italia) vor participa și sportivi din U.R.S.S. (unde s-a început slalomul din 1969 și, în acest an, au avut loc campionate unionale).

Și acum cîteva date tehnice care să ne lămurească și mai mult asupra slalomului nautic. Acest sport cuprinde probe care demonstrează măiestria sportivilor în ambarcațiuni pe ape curgătoare, agitate și repezi.

Concurenții stau la kaiac pe scăunele iar la canoe pe ambii genunchi, avînd și un suport pentru poziția șezînd în genunchi. La kaiac, sportivii vîslesc cu padelă (puțin mai scurtă și cu pale mai mici ca la probele clasice) și la canoe cu pagae, de asemenea, de dimensiuni puțin mai mici.

Probele cuprinse în programul campionatelor mondiale sînt în număr de 10.

Femei K 1
Bărbați K 1, C 1 și C 2
Mixt C 2

La Jocurile Olimpice au fost introduse aceleași probe ca la campionatul mondial, mai puțin proba de canoe 2 mixt.

Parcursul unui slalom nautic nu va avea mai mult de 800 metri, măsurați în linie dreaptă de la o poartă la alta, și va fi marcat de minimum 15 porți, dintre care două „porți înapoi" (se atacă cu pupa ambarcațiunii) pe o apă care să curgă cel puțin cu 2 m/sec.

Se recomandă ca în afara porților (plasate corespunzător de un „expert în slalom") parcursul să cuprindă curenți, contra curenți, mici căderi, stînci, picioare de pod, baraje etc.

Un concurs se desfășoară în două manșe, fiind luată în considerație cea mai bună manșă.

Sperăm că, în viitor, prin organizarea mai multor concursuri, slalomul nautic își va cîștiga dreptul la note (căci dorința există) și la noi.

prof. **Corneliu BÎRSĂNESCU**

Rocade scurte

De mîine, reputata noastră maestră internațională Alexandra Nicolau ia parte, în Olanda, la un turneu masculin de șah. Evenimentul este fără îndoială interesant, dar nu și inedit. Prin deceniul patru al secolului nostru, regretata jucătoare cehoslovacă Vera Mencik (dispărută tragic, la Londra, în timpul unui bombardament german) îi înfrunta pe marii maeștri ai timpului, și chiar cîștiga în fața lor. Mieses, Tartakower, Bogoliubov, Richter au pierdut partide la campioana mondială feminină, iar Alehin a trebuit să facă mari eforturi ca s-o învingă la unul din tradiționalele turnee de la Hastings. În 1929, la Ramsget, Vera Mencik a ocupat locul doi, la numai o jumătate de punct în urma lui Capablanca.

Mai aproape de anii noștri, Chaudé de Silans a încercat și ea rigorile competițiilor masculine, ajungînd să joace la prima masă a echipei Franței.

În această calitate, ea l-a întîlnit pe Bălănel, la București, pierzînd cu $\frac{1}{2}$—$1\frac{1}{2}$, după două partide foarte animate.

Actuala campioană a lumii, Nona Gaprindașvili, concurează în mod curent, și nu fără succes, în turnee de bărbați fiind nu de mult pe punctul de a cîștiga campionatul Gruziei.

Despre Alexandra Nicolau, antrenorul emerit Sergiu Samarian afirmă că ar avea un stil eminamente băiețesc. Acum doi ani, la Beverwijk, ea a împărțit locul doi cu campionul Elveției Bombarst.

Cine știe dacă într-o zi șahul mondial nu va avea drept stăpîn o... regină. Parcă te poți pune cu ambițiile femeilor!

★

Problemelor de șah li se aduce drept principala acuzație faptul că ele ar aranja pe tablă poziții artificiale, în care avantajul uneia dintre părți (albul, de obicei) este atît de copleșitor încît face ridicolă continuarea jocului.

Sam Loyd, regele incontestabil al șahului artistic, revoltat de această afirmație, spunea:

„Superioritatea problemei constă în faptul că ea promovează O IDEE. Aceasta lipsește, de obicei, jocului practic. Într-un concurs, rezultatul poate fi determinat de o greșeală. În problemistică, poziția care conține o greșeală nu este admisă în concurs".

★

Marele democrat și umanist american, Benjamin Franklin (1706—1790), a fost un pasionat jucător de șah. Tabla și piesele l-au însoțit pretutindeni unde l-a purtat viața sa agitată: la Philadelphia, Londra, Paris. În 1779, Franklin scria un foarte interesant eseu *„Sensul moral al șahului"*, în care făcea o paralelă între viață și șah, afirmînd că *„acest joc îl înarmează pe om cu multe calități, în primul rînd cu răbdare și inteligență"*. Franklin a învins pentru că a avut inteligență și răbdare...

★

„Ca să cîștigi o partidă de șah este de ajuns să găsești o singură mutare bună", afirma fostul campion mondial Vasili Smîslov. Samuel Reshewski, contabil de meserie, răspundea în replică: *„De acord. Dar parcă este mult mai simplu dacă adversarul face o singură mutare proastă"*...

(vaic)

DIN BALANȚA ANULUI '70

● N-a surprins pe nimeni faptul că jucătorul de tenis Ilie Năstase a fost proclamat cel mai bun sportiv român al anului 1970. Era normal. Trăim doar în epoca... rachetelor.

● Devenind cel mai bun fotbalist al anului, Cornel Dinu a stabilit două performanțe:

1. Este primul fundaș care intră în posesia trofeului.
2. Este primul „procuror" care a luptat în favoarea ...apărării.

● Trecînd în revistă performanțele de valoare mondială obținute de Bufanu, Manoliu, Viscopoleanu, Popescu, Silai, putem spune că atleții noștri (cu foarte puține excepții) trăiesc în... matriarhat.

Eugen **POPIȚA**

TIR

Privește ochiul încordat în depărtare
Și brațul se ridic-ascultător,
Pe față nici un mușchi nu mai tresare
Iar indexu-i sudat pe trăgător.

Semnal sonor și liniștea e spartă
În depărtare ținte negre-au apărut,
Vuind spre ele gloanțele se-ndreaptă,
Mușcînd cartonul, penatrabil scut.

Horia **ALEXANDRESCU**